

آزمون حضوری
شماره شش

پایه دوازدهم
رشته انسانی

مرورنامه آزمون آزمایشی خیلی سبز

نام درس	مباحث	از صفحه	تا صفحه	مؤلف	ویراستار
زبان عربی	عربی، زبان قرآن ۱ درس ۵ + ۶ صفحه ۴۷ تا ۷۰ عربی، زبان قرآن ۳ درس ۱ صفحه ۱ تا ۱۸	۲	؟؟؟	آریا ذوقی	مریم آقاییاری

درس ۱ دوازدهم

معرفی حروف مشبّهة بالفعل

لكن: ولی، اما، ولیکن، لكن	إنّ: قطعاً، حتماً، بدون شک، به راستی، همانا
ليت: کاش، ای کاش	أنّ: که، این که
لعلّ: شاید، امید است، باشد که	کأنّ: مثل این که، گویی، انگار، گویا / مثل، مانند

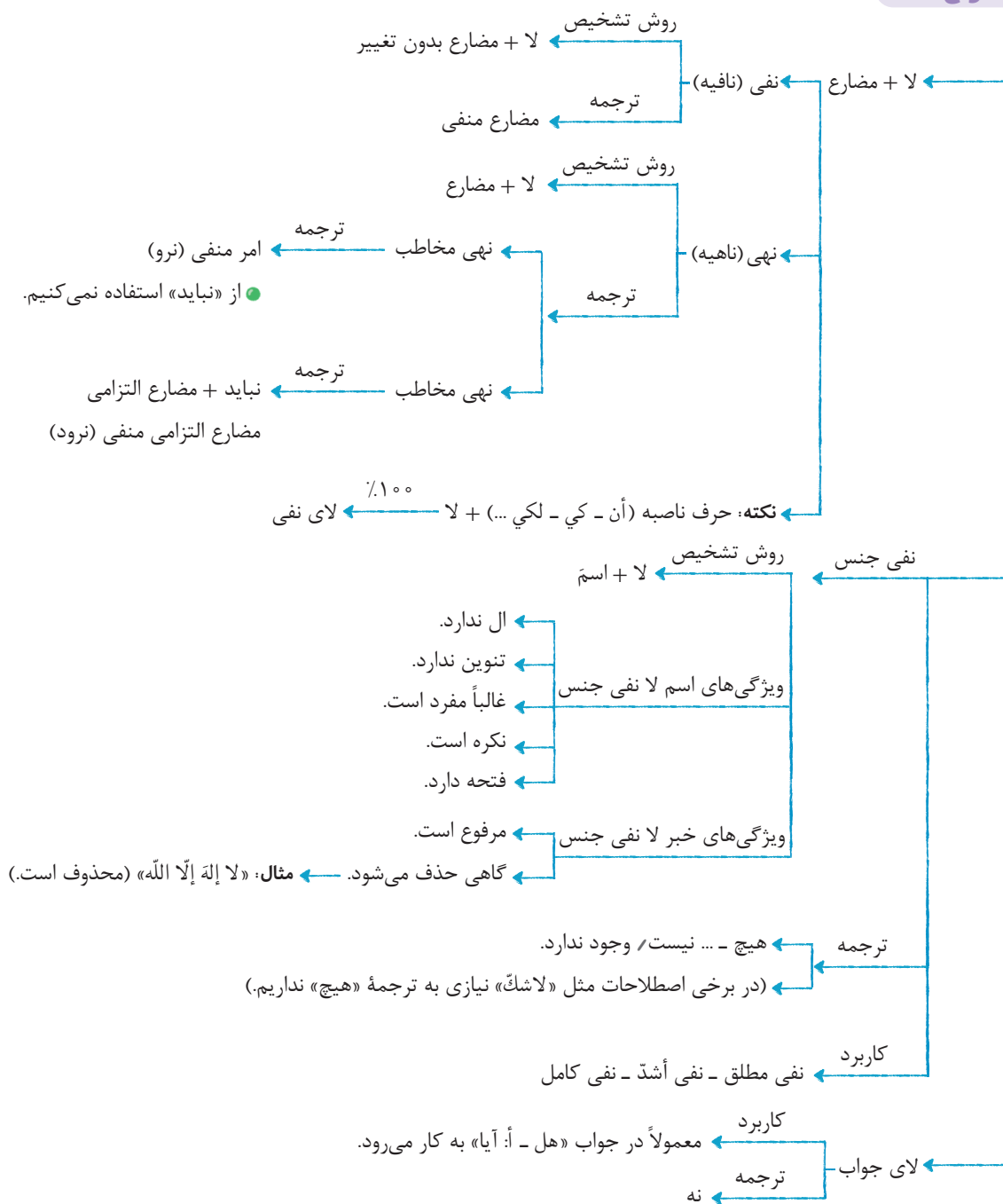
کاربرد حروف مشبّهة بالفعل

لكنّ: تکمیل معنای جمله قبلش / رفع ابهام از آن (یکمّل معنی جمله ما قبل، لتکمیل الجملة السابقة / یرفع الإبهام، یزیرل الإبهام، رفع التوهّم)	إنّ: تأکید بر کلّ جمله اسمیه بعدش / رفع شک (یؤکّد علی الجملة بأجمعها، للتأکید، یرفع الشکّ، لإزالة الشکّ، رفع التردّد، وقوعه حتمی)
ليت: بیان آرزوی غیر ممکن / ناامیدی / حسرت (تمنّی، يتمنّی، طلب ممکن بعید، لن يتحقّق، لا یمكن وقوعه / لا رجاء، لا یرجو، لا أمل، لا یأسف الحسرة)	أنّ: ربط دادن و وصل کردن دو جمله (تواصل، یربط الجملتين، لإيجاد صلة، لإيجاد الارتباط، یرتبط)
لعلّ: بیان امیدواری / بیان شک (ترجّی، رجاء، یرجو، له أمل، یدلّ علی الإمكان و تحقّق الفعل الشک و التردید)	کأنّ: تشبیه / تخمین و حدس و گمان / بیان شک (التشبيه، المشابهة / تخمین، ظنّ / شکّ و تردید، متردداً)

قواعد حروف مشبّهة بالفعل

- بر سر جمله اسمیه می آیند و اسم و خبر دارند.
- اسمشان منصوب و خبرشان مرفوع است. (إنّ الله غفّار.)
اسم إنّ خبر إنّ
- مستقیماً بر سر فعلها و ضمیرهای منفصل نمی آیند.
(ليت ذهبْتُ ← غ / ليت أنا ← غ)

– انواع لا –

درس ۵ دهم

- انواع جمله
- اسمیّه ← مبتدا + خبر
 - فعلیه ← فعل معلوم + فاعل + (مفعول)
 - فعل مجهول + نائب فاعل

- جمله اسمیه -

- اسمی است که معمولاً در ابتدای جمله به کار می‌رود و خبری در مورد آن داده می‌شود.
- مبتدا
- مرفوع است (ـَ، ـُ، ـِ، ان، ون)
 - ممکن است بین مبتدا و خبر فاصله بیفتد و لزوماً پشت سرهم نیستند.
- نوع ۱
- اسم (مفرد) ← زمانی که یک اسم، معنای جمله را کامل می‌کند.
 - مرفوع است.
 - فقط یک کلمه است و نمی‌تواند گروه اسمی باشد.
 - مثال: المُحَاوَلَةُ أَهَمُّ الْأُمُورِ لِلنَّجَاحِ.
خبر م.إلیه
- خبر
- فعل (جمله فعلیه) ← زمانی که یک فعل، معنای جمله را کامل می‌کند.
 - قبل از آن ← اسم نکره (غالباً) به کار نمی‌روند.
 - موصولات (هیچ وقت)
- نوع ۲
- مثال ۱: التَّلْمِيزُ تَكَلَّمَ فِي الصَّفِّ حَوْلَ مَسْأَلَةٍ.
خبر
 - مثال ۲: التَّلْمِيزُ الَّذِي تَكَلَّمَ حَوْلَ هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ، صَدِيقِي.
موصول خبر نیست
 - مثال ۳: تَلْمِيزٌ تَكَلَّمَ حَوْلَ هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ، صَدِيقِي.
اسم نکره خبر نیست.
- نوع ۳
- جاز و مجرور ← زمانی که یک جاز و مجرور، معنای جمله را کامل می‌کند.
 - مثال: دَمَاوَنْدٌ مِنْ أَعْلَى الْجِبَالِ فِي آسِيَا.
خبر
 - خبر مقدم ← گاهی خبر از نوع جاز و مجرور قبل از مبتدا به کار می‌رود.
 - مثال: فِي مَكْتَبِنَا كَتَبْتُ مُتَعَدِّدَةً.
خبر (مقدم) مبتدا (مؤخر)
- وقتی یک جمله با جاز و مجرور شروع می‌شود، سه احتمال وجود دارد:
- ۱- جمله فعلیه باشد ← فِي الصَّفِّ يُدْرَسُ التَّلَامِيزُ.
 - ۲- جمله اسمیه باشد و جاز و مجرور، خبر (مقدم) باشد.
مثال: فِي الصَّفِّ تَلَامِيزٌ يُدْرَسُونَ.
خبر (مقدم) مبتدا خبر نیست، چون قبلاً اسم نکره آمده است.
 - ۳- جمله اسمیه باشد و جاز و مجرور، خبر نباشد.
مثال: فِي الصَّفِّ التَّلَامِيزُ يُدْرَسُونَ.
زائد مبتدا خبر

- اسم بعد از اسم اشاره
- «ال» نداشته باشد ← خبر است. مثال: هَذَا تَلْمِيذٌ مُجِدٌّ. مبتدا خبر صفت
 - «ال» داشته باشد ← خبر نیست، بلکه وابسته اسم اشاره است. مثال: هَذَا التَّلْمِيذُ وَابْتِسَةُ. مبتدا وابسته خبر اسم اشاره

- جمله فعلیه -

- هر فعل به تنهایی نشان دهنده یک جمله فعلیه است.
- روش تشخیص
- فاعل ← چه کسی + فعل؟ مثال: يَغْفِرُ اللَّهُ الذُّنُوبَ. فاعل
 - مفعول ← چه چیزی + فعل؟
- إعراب: مرفوع است.
- ویژگی‌ها
- از نظر جنس با فعل مطابقت می‌کند.
 - هیچ وقت قبل از فعل نمی‌آید.
- انواع
- اسم ظاهر
 - وقتی یک اسم بعد از فعل، فاعل باشد. مثال: تَدْرُسُ الطَّالِبَاتُ فِي الصَّفِّ. فاعل
 - ضمیر بارز
 - شناسه انتهای فعل‌ها (به جز «تُ») مثال: الطَّالِبَاتُ يَدْرُسْنَ فِي الصَّفِّ. فاعل
 - ضمیر مستتر
 - در فعل‌های بدون شناسه به شرطی که اسم ظاهری فاعلش نباشد. مثال: الطَّالِبَةُ تَدْرُسُ فِي الصَّفِّ. فاعل: هي مستتر
 - نکات
 - فقط یک کلمه است و نمی‌تواند گروه اسمی باشد. مثال: تَدْرُسُ كُلُّ الطَّالِبَاتِ فِي الصَّفِّ. فاعل م.إليه
 - اگر بعد از فعل، فاعل به کار رفته باشد، باید فعل را به شکل مفرد بیاوریم. مثال: يَدْرُسُونَ التَّلَامِيذُ ❌
يَدْرُسُ التَّلَامِيذُ ✓

- روش تشخیص
- همان مفعول یا متمم فارسی (بدون حضور حرف جرّ)
- مفعول
- إعراب: منصوب است (ـَ، ـِ، ـِیْنِ)
- نکات
- فعل + ضمیر متصل ← مفعول ← شاهد گم مفعول
 - فعل از نظر مفعول داشتن
 - لازم ← مفعول ندارد.
 - متعدي ← مفعول دارد.

نقش ضمیر متصل

- اسم + ضمیر ← مضاف‌إلیه
- فعل + ضمیر ← مفعول
- حرف جر + ضمیر ← مجرور به حرف جر

نقش ضمیر «نا»

- فعل غیر ماضی + نا ← حتماً مفعول
- فعل ماضی + نا
 - اگر شناسه فعل باشد ← فاعل (شاهدنا: دیدیم)
 - اگر شناسه فعل نباشد ← مفعول (شاهدنا: دید ما را)
- اسم + نا ← مضاف‌إلیه
- حرف جر + نا ← مجرور به حرف جر

درس نهم

علامت آخرشان همیشه ثابت است و در جمله‌های مختلف تغییر نمی‌کند.

مبتنی

- کلمات مبتنی
 - اسم
 - ضمیرها
 - اسم‌های اشاره (به جز هذان، هذین، هاتان و هاتین)
 - اسم‌های استفهام (پرسشی)
 - بیشتر موصول‌ها (مَن - ما - الَّذِی ...)
 - فعل
 - همه فعل‌های ماضی
 - همه امرهای مخاطب
 - جمع‌های مؤنث مضارع (یذهبن، تذهبن)

مُعَرَّب ← علامت آخرشان در جمله‌های مختلف تغییر می‌کند.

- نشانه‌هایی که با دیدنشان مطمئن می‌شویم که کلمه معرب است
 - ال
 - تنوین
 - ة
 - نشانه‌های مثنی

إعراب کلمه

- مرفوع
 - مرفوع بالضمة ← ءُ
 - مرفوع بالالف ← اسم مثنی با «ان»
 - مرفوع بالواو ← جمع مذکر سالم با «ون»
- منصوب
 - منصوب بالفتحة ← ةَ
 - منصوب بالياء ← اسم‌های مثنی و جمع مذکر سالم با «ین»
- مجرور
 - مجرور بالكسرة ← ِ
 - مجرور بالياء ← اسم‌های مثنی و جمع مذکر سالم با «ین»

اعراب نقش‌های معروف -

- فاعل ← مرفوع
- مفعول ← منصوب
- مبتدا ← مرفوع
- خبر ← مرفوع
- مضاف‌إلیه ← مجرور
- صفت ← تابع موصوف است.